

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četr leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četr leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 81.

V Ljubljani v petek, 6. junija 1884.

Tečaj I.

V Ljubljani 5. junija.

Včerajšnja „Laib. Ztg.“ prinesla je zanimiv članek o „reformi občinskega reda“. V tem spisu poudarja pisatelj potrebo, da se izroči poslovanje, katero so imele do sedaj male občine, necemu „avtonomnemu organu višje vrste, namreč skupnim občinam“ (*Samtgemeinden*). Priznati moramo, da nam ideja g. pisatelja ni povsem jasna. Ako ima namreč njegova „skupna občina“ biti organ višje vrste, potem nastane vprašanje, komu nasproti bode taka občina višji organ, to je, komu bode nadredna, in kedo bode temu organu — morebiti kot organ nižje vrste — podreden. Mi bi se morali s svojega stališča in gledé na razmere kranjske izreči zoper tako nadredbo, oziroma podredbo, namreč zoper osnovo necega srednjega člana ali neke srednje inštanice med občinami nižje vrste in deželnim odborom; zamogli bi samo priporočevati, da se razdeli sedanje, malim občinam odkazano veliko področje med male in velike občine, in sicer tako, da bi vsaka kategorija teh občin gledé odmerjenega ji področja bila samostojna ali avtonomna in ne od druge odvisna ali ji nadredna; da bi vsaka teh dveh kategorij bila gledé naravnega področja podredna le deželnemu odboru, velike občine pa gledé prenešenega področja podredne politični oblasti.

To stališče smo mi vedno zastopali v člankih, koje smo priobčevali v št. 2, 3, 4, 5, 6, in 7 „Ljublj. Lista“ o organizaciji občin. Gledé na razmere in potrebe kranjskih občin smo še dandanes istega mnenja.

Volilni izgredi na Madjarskem.

Nismo pedanti v volilnih zadevah, in če se pri kaki volitvi energično izražajo simpatije in antipatije nasprotujočih si strank v več ali menj hrupnih prizorih, to še nikakor ne razdraži naših živcev ter nam nikakor ne moti duševnega ravnotežja. Glavna stvar je vender le, da se narod zanima za volitev, da ne tiči

doma za pečjo, mesto da bi stopil na volišče ter volil onega kandidata, kateri se mu vidi najbolj primeren važni nalogi. Džavna korist zahteva najobilnejšo udeležbo pri vsakem volilnem aktu, in apatija, zaspanost volilcev je mnogo nevarnejše znamenje nezdravega javnega gibanja, nego nekoliko krika pri volitvi, nekoliko pobitih steklenic, morda celo nekoliko opraskanih glav.

S tega stališča se nismo nikoli razsrdili nad neredi, kateri se pripetijo večjidel pri angleških volitvah. Le smejali smo se, srčno smejali, ako ljubeznjiv pripovedovalec kot Charles Dickens s svojim živim humorjem slika tragikomične prizore volilnih činov politično najzrelejšega evropskega naroda. In tedaj tudi Madjarom nismo mogli posebno zameriti, da vroča njih kri vzkipi pri volitvi, da popularna zgovornost kandidatov, navdušenje za stranko, še bolj pa krepko ogersko vino proizroči nemire in tepeže, kateri se sicer ne vjemajo po polnem z nazori strogega policista o javnem redu, pač pa s pristnim narodnim življenjem madjarskim.

Ali nobena stvar se ne sme pretirati! Kar se sedaj čuje o volilnem gibanju na Madjarskem, nas je prestrašilo; vestí, ki nam prihajajo z volišč, katera so postala bojišča v pravem pomenu besede, ne spominajo več na one klasične volilne prizore, kakor jih Moric Jokay z genialnim peresom popisuje v svojih slikovitih romanih, marveč to je barbarstvo, ki na dan hodi iz svojega groba, to je negacija vsakega političnega gibanja, smrtni udarec javnemu življenju. Kajti iz vseh pokrajin je slišati o volilnih bojih, povsod teče kri, in kar se piše iz Kološa, kjer je nahujskana druhal s kamenjem obsipala vozove liberalne stranke ter več ali menj težko ranila nad 60 oseb, kar se poroča o izredih v Gyergyö-Alfalu, kjer je osem mrtvih in okolo 30 težko ranjenih, — to je dokaz prave demoralizacije med narodom, to se ne dá več opravičevati ali zagovarjati z živahnim temperamentom Arpadovih potomcev!

In pomisliti je treba, da se je volilno gibanje stoprav pričelo na Ogorskem, da je

vse to le predglasje k pravi volilni borbi, katera postaje tem srditejša, čim bolj se bliža odločilni čas. Znano je, da so ogerske volitve najdražje, dražje celo nego angleške. Preračunili so, da vsaka splošna volitev na Ogorskem stane deželo okolo 4 1/2 milijonov gld.; ako se pa kmalu ne zateró ti neredi, bode denarnim žrtvam treba prštevati še število ubitih volilcev, objavljeni se bodo imeniti usmrtenih in ranjenih kakor po bitkah v redni vojski — in sleherna volilna doba veljala bode ogerski državi, in v prvi vrsti madjarskemu plemenu, toliko izgub, kakor osvojenje kake sovražne provincije.

Težko pa je, silno težko, tolmačiti si uzroke, ki so v svojih posledicah rodili volilne izgrede na Madjarskem. Prazno je, trditi z nekaterimi dunajskimi listi, da so ljudske množice zbegane po besedah natolčnicah političnih strank, katerih razumeti niso mogli. Istina je sicer, da ima ogerski parlament baš sedaj rešiti mnogo težavnih zadev, da zlasti agrarno vprašanje svojo senco, svojo odsebnost tenjo vrže tudi na krono sv. Štepana, ter da o globokih teh problemih priprosti volilec ničesar ne razume, — ali gorjača in cestno kamenje ne bodé pomagalo okornemu umovanju, in razklati si črepinjo, razbutiti si čeljusti je vsekako čuden argument, kateri se ne nahaja v navadni logiki. Poudarjati treba, da Ogerska, oziroma narod madjarski od časov velikega svojega kralja Matija Korvina nikdar ni bil v ugodnejšem položaji nego dandanes. Po našem mnenju prouzročili so tedaj žalostne prikazni na madjarskih voliščih le brezvestni hujskači skrajne stranke s svojim obrekovanjem, z osebnimi napadi in psovkami. Neredi so buknili le tam, kjer je kandidat tako zvane „nezavisne“ stranke nasproti stal vladnemu tekmeču. Proti vsemu pa, kar je v zvezi s Tiszovo vlado, izdali so gaslo, da je kupljeno, vsak vladi prijazen poslanec — dejali so — da je narodni izdajica, da hoče za ostudni denar ali za častna dostojanstva prodati narod in domovino. S takimi sredstvi se je v madjarskem narodu spodkopavalo zupanje v svoje zastopnike, s takimi ovadbami

Listek.

Tobak.

III. Štatišična študija.

(Konec.)

Koliko se v Avstriji in njenih posameznih pokrajinah na leto poproda tobaka in njegovih različnih družih izdelkov? Tobaka za kajo se je v letu 1882 razprodalo 23 921 686 kilogr. za 27 903 558 gld.; kilogram tedaj po 1 gld. 17 kr. Vsak Avstrijec je tedaj pokadil 107 kilogramov tobaka za 1 gld. 25 kr. Razmere so si ostale v zadnjih desetih letih precej jednake. Kadí se od leta do leta draže; kilogram tobaka za kajo stal je leta 1873 le 97 kr., leta 1882 je stal pa uže 1 gld. 17 kr. Zato se pa tudi od leta do leta več zakadí, l. 1882 na osebo 1 gld. 25 kr., leta 1873 le 1 gld. 13 kr., akoravno se od leta do leta manj pokadí, sedaj le po 107 kilogramov, l. 1873 pa še 115 kilogr.

Kje v Avstriji se kadí najdražji tobak in kje se ga pokadí največ? Najdražji je tobak v Bukovini, namreč po 1 gld. 76 kr. kilogr., v Galiciji po 1 gld. 66 kr., na Primorskem po 1 gld. 56 kr., v Nižji Avstriji po 1 gld. 31 kr., v Zgornji Avstriji po 1 gld. 8 kr., na Štajerskem po 1 gld. 7 kr., pri nas in v Šleziji po 1 gld. 6 kr., na Moravskem po 1 gld. 5 kr., na Češkem, Koroškem in Solnograškem po 1 gld. 4 kr., v Dalmaciji po 93 kr., na Tirolskem po 77 kr.

Največ tobaka se pokadi na leto primeroma na Solnograškem, namreč po 202 kilogramov na osebo, po 185 na Zgornjem Avstrijskem, po 178 na Tirolskem, po 151 na Koroškem, po 132 na Nižjeavstrijskem in Štajerskem, po 131 na Češkem, po 120 v Šleziji, po 113 na Kranjskem, po 111 na Moravskem, po 94 na Primorskem, po 80 v Bukovini, po 64 v Dalmaciji, po 49 v Galiciji.

Največ se na tobaku zakadí na Solnograškem, namreč letnih 2 gld. 11 kr. na osebo,

na Zgornjeavstrijskem po 2 gld., na Nižjeavstrijskem po 1 gld. 73 kr., na Koroškem po 1 gld. 56 kr., na Primorskem po 1 gld. 48 kr., na Štajerskem po 1 gld. 42 kr., v Bukovini po 1 gld. 41 kr., na Tirolskem po 1 gld. 38 kr., na Češkem po 1 gld. 36 kr., v Šleziji po 1 gld. 26 kr., pri nas po 1 gld. 20 kr., na Moravskem po 1 gld. 17 kr., v Galiciji po 82 kr., v Dalmaciji po 60 kr.

Kje se prodajajo najdražje smodke,* kje se jih največ pokadi in kje se na njih največ zakadí? V Avstriji sploh so smodke po 2 gld. 77 kr. kilo. Po tej ceni se ravnajo menj ali več vse dežele, le Nižjeavstrijska in Galicija kažeta posebno razliko, v prvej so po 3 gld. 61 kr., v tej pa le po 1 gld. 88 kr. Fineje in draže kvalitete se tedaj najpogostejše kade na Nižjeavstrijskem, oziroma na Dunaji, najredkejše pa v Galiciji. Pri nas pride kilo smodk na 2 gld. 54 kr. ter smo v tem oziru od 14 mest na devetem mestu.

*Naslednje številke veljajo ob jednom tudi o cigaretab.

vzbudili so se vsi nezdravi nagibi človeškega srca, in ko je bil narod enkrat zbehan — bila je naravna posledica to, kar se je pripetilo v Kološu in Gyergyö-Alfalu ter se bode skoraj gotovo ponavljalo povsod tam, kjer ima skrajna levica zadostno število svojih pristašev.

Žalostne te prikazni, dasi čisto madjarske na prvi pogled, vendar niso omejene le na ogersko ozemlje. Med hrvatskimi brati nahaja se stranka, katera ima frapantno sličnost z ogerskimi „neodvisnjaki“, stranka prava, Štarčevičevi junaci; ona se poslužuje istih sredstev kakor ogerska skrajna levica, in kmalu se bode ponašala z enakimi uspehi. V živem spominu nam je oni sramotni dogodjaj, ko sta bila lansko leto dva poslanca, pristaša narodne, vladi prijazne stranke, napadana v zagrebških ulicah, obsuta z jajci, surovo zasmehovana od neomikane in omikane druhal. In mesto, da bi vse hrvatsko časopisje jednoglasno obsodilo zdivjanost zapeljane množice, našli so se celo listi, ki so proslavljali ta čin navadnega pobalinstva ter se rogali poškodovanima poslanca. Rudečica nas je oblila, ko smo čitali celo v nekem slovenskem listu „dovtip“, da so jajca „zadnji čas cenejša postala“ na zagrebškem trgu. Od jajc pa, s kojimi se razodeva poulična politična modrost, do cestnega kamenja ni daleč, in poslednji material ima celo to prednost, da je mnogo bolj kup ter se nahaja povsod, koder se pobalinu zljubi, pobirati ga.

In pri nas, v treznih, mirnih Slovincih? Tudi pri nas imamo skrajno stranko, dasi omejeno le na pičlo število gostobesednih vrtočlavcev, zastopano celo v našem novinarstvu, dasi le z jednim glasilom, z jednim tednikom. Njena taktika je v marsikaterem oziru podobna taktiki ogerske skrajne leve; tudi ona zapušča polje stvarne polemike ter se raje umakne v zaraščeno goščevje kosmatih osobnostij. Od tod napada vse one narodnjake, kateri so po svojem najboljšem prepričanju tega mnenja, da se za narodno stvar in za gmotne koristi slovenstva lahko več doseže v soglasji s sedanjo vlado nego v nasprotju; neoziraje se na preteklost, na narodne in slovstvene zasluge teh mož očitajo jim naši „radikalci“ kruhoborstvo in podlo sebičnost, pitajo jih z janičari in opričniki, predbacivajo jim izdajalstvo in odpadništvo, obsujajo jih, ne sicer še z jajci niti s cestnim kamenjem, pač pa z vsemi priimki, katere je izumilo in vestno nabiralo novejšo slovensko jezikoslovje. Ali se gospodom v istini niti ne sanja o prepadu, proti kateremu tirajo narod slovenski? ali ne vedo, da je ista taktika osebnega grdenja in sumničjenja na Madjarskem rodila žalostne izgrede, s kojimi se ogerski volilci sedaj sramotijo pred svetom? da je ni bolj pogubonosne duševne bolezni za narod nego ona plaha nezaupnost, s kojo so mu dušo napolnili neplemeniti obrekovalci? Ali ne pomislijo, da je izgubljeno ljudstvo, katero v odločilnem trenutku povsod

vidi le izdajice, kupljene kruhoborce, narodne Efialte?

Časi, kadar smo bili prisiljeni, polemizovati s svojimi protivniki v narodnem taboru, zdelo se nam je, da gospôda spava pri belem dnevu z odprtimi očmi. Naj se vzdramijo, ogledajo naj si ostudne prizore na Madjarskem, paznim očesom naj motrijo, kar se pripravlja onstran Kolpe in potem — *fiat applicatio!*

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor znano, sklenil je koroški deželni zbor v svoji zadnji sesiji reformo volilnega reda za deželni zbor; vsled te reforme imeli bodo vsi oni, ki le pet goldinarjev davka plačujejo, volilno pravico. Koroški uradni list javlja, da je omenjena volilna reforma dobila cesarsko sankcijo.

Volitve za deželni zbor štajerski vršile se bodo v kmetijskih občinah dne 15., v mestih, trgih in kupčijskih zbornicah dné 17., a v velikem posestvu dné 19. julija.

Na Moravskem sklenila je češka narodna stranka postaviti kandidate za deželni zbor ne samo — kakor do zdaj — v kmetijskih občinah in po manjih mestih, nego tudi v Brnu in Olomucu in sploh povsod, kjer po zadnjem ljudskem brojenju češka stranka obstoji kot celota. Agitacija je na obeh straneh zelo živahna.

Javili smo uže, da se je hrvatski sabor predvčeršnjem s kraljevim reskriptom odprl. V kraljevem reskriptu izraža se nada, da bode sabor razpravljajal zmerno in mirno, kakor se to spodobi pri resnem in patrijotičnem delovanju. — Poročila iz Zagreba velé, da se je dosegla popolna sloga med članovi narodne stranke; vsled tega ostane Krestič tudi v prihodnje predsednik zboru. Tudi z banom doseglo se je sporazumljenje. Vsled tega se je nadati uspešnega delovanja sabora.

Tuje dežele.

Knezu Bismarcku priredila se je na binkoštni ponedeljek mačja muzika *in optima forma*. Prilčno število delavcev zbralo se je bilo v Friedrichsruhu, kjer Bismarck sedaj biva, in pred stanovanjem kancelarjevimi pričeli so vpiti in zvižgati ter razgrajati, tako da je morala žandarmerija posredovati. Delavci se na povelje žandarjev niso hoteli raziti, zatorej so slednji prijeli kolovodje ter jih odpeljali v zapor. Prišlo je vsled tega do krvavega sukoba. Še le ko je knez Bismarck poslal svoje slugé žandarjem na pomoč, razpršile so se trume delavcev.

Polkovnik Scott Monsriev, angleški državni podtajnik v egiptovskem ministerstvu za javne posle, predložil je ministerskemu совету noto, v kateri dokazuje, kako potrebno je osvoboditi kanale in reke v Egiptu carinske dače. Stanje dežele probuja opravičeno bojazen. Gospodarski

mov na osebo, se ponoslja na Primorskem, 300 gramov na Tirolskem, 130 na Češkem, po 90 na Nižjeavstrijskem in Solnograškem, po 80 v Galiciji, po 70 na Zgornjeavstrijskem, po 60 na Koroškem, po 40 pri nas, na Štajerskem in Moravskem, po 30 v Šleziji in Dalmaciji, po 20 v Bukovini, v Avstriji sploh pa 100 gramov.

Zanosljalo se je primeroma največ, letnih 50 kr. na osebo, na Primorskem, 46 kr. na Tirolskem, 26 kr. na Češkem, 21 na Nižjeavstrijskem, 19 na Solnograškem, 16 na Zgornjeavstrijskem, 11 v Galiciji, 10 na Koroškem, 9 na Moravskem, po 8 na Štajerskem in Kranjskem, po 6 v Šleziji, po 5 v Dalmaciji, po 3 v Bukovini, po 18 kr. v Avstriji sploh.

Najdraže vrste tobaka za noslanje so se prodajale na Moravskem, kilogram po 2 gld. 46 kr., po 2 gld. 44 kr. na Nižjeavstrijskem, po 2 gld. 23 kr. v Šleziji, po 2 gld. 12 kr. na Zgornjeavstrijskem, po 2 gld. 4 kr. na Češkem, po 1 gld 98 kr. na Štajerskem, po 1 gl. 95 kr. na Solnograškem, po 1 gl. 77 kr. pri nas, po 1 gld. 69 kr. na Koroškem, po

proizvodi imajo za polovico, dà tudi za dve tretjini manjšo ceno, nego-li pred dvema leti. Vsled kolere in goveje kuge osiromašil je narod ter ni v stanju nositi težko breme raznih davkov. Trgovina je zanemarjena. Tako se poroja nezadovoljstvo — stanje, ki je o vsaki dobi žalostno, ali še žalostnejše in nevarnejše je sedaj, ko se zmagoviti puntarji z vsakim dnem bližajo deželni meji.

Angleška vojna uprava ne veruje mnogo optimističnemu zatrjevanju, da se je zboljšal položaj v Sudanu, posebno pa v srednji nilski dolini, katera se razprostira od Asuana do Kartuma. Zaključilo se je namreč, da se imajo znatno pomnožiti posadke v Vadihalfi, Korosku in Dongoli. V to svrhu se uže odpošiljajo egiptovske čete v omenjena mesta.

Dopisi.

Iz Dolenjskega 4. junija. (Izv. dop.) (O učiteljskih plačah). Z nekim zadostnjem opazili smo učitelji, da se v najnovejšem času slovensko časopisje bavi z vprašanjem, ali so učiteljske plače na Kranjskem primerne važni nalogi ljudske šole ter dejanskim potrebam tudi najskromnejšega učitelja. Vzburila se je vsled tega med nami nada, da se bode vsaj nekoliko storilo v tem oziru; saj ne more nikdo tajiti, da s sedanjimi plačami skoraj ni mogoče izhajati!

Plače kranjskega učiteljstva sigurno nikogar ne mikajo, da bi vse svoje duševne žile napel v dosego bornih 400 gld. na leto. Na Štajerskem so zadnje plače 600 in 550 gld., katere uživa skoro sleherni učitelj v zadnjem zakotju na kmetih. Na Kranjskem imajo take plače samo nadučitelji na čvetero-, tri- in dvo-razrednicah, dočim mora pri priliki $\frac{3}{4}$ kranjskega učiteljstva uživati 500, 450 in 400 gld. plače; stari, pri šolstvu osiveli in onemogli učitelji uživajo na Kranjskem take plače, kakor na Štajerskem komaj iz učiteljskega prišli z ačasni podučitelji. Nečem zagovarjati na tem mestu, da bi se kranjskemu učiteljstvu po deželnem zboru plače povišale, ker bi to javeljni deželni zbor z ozirom na slabe denarne razmere kranjske dežele storil; a v svoje začudenje moram izreči, da lani deželni zbor učiteljem na jednorazrednicah ni uslišal malostne prošnje, da bi tudi jim naklonil male opravilne doklade. Ako dobé šolski voditelji dvorazrednic za svoja voditeljska opravila 50 gld. na leto, bilo bi pač pravično, da se dá voditeljem jednorazrednic vsaj polovica tega zneska, saj še v sosedni Koroški dobivajo učitelji te vrste po 30 gld.

Morebiti bode pa letos sl. deželni zbor vslišal drugo prošnjo, katera je nekoliko uže v obstoječi postavi z 9. marc. 1879 utemeljena. Začeva namreč učiteljske starostno-službene doklade ali petletnice. Te iznašajo namreč za vse ljudske učitelje na deželi samo po 40 gld., dočim uživajo na Štajerskem vsigdar 10% od svoje plače, to je po 55 gld., po 60, 70, 80

1 gl. 60 kr. v Dalmaciji, po 1 gl. 55 kr. na Primorskem in Tirolskem, po 1 gld. 34 kr. v Galiciji in Bukovini, po 1 gld. 81 kr. v Avstriji sploh.

Splošno se je prodalo v vseh avstrijskih zalogah l. 1882 1129.5 milijonov domačih in 2.2 milijonov inozemskih smodk, 120.4 milijonov cigaret, 21.899 metričnih stotov tobaka za noslanje in 238.559 metričnih stotov tobaka za kajo.

V tako zvanih špecialitetnih zalogah se je prodalo istega leta 12.3 milijonov domačih, 2.3 milijona inozemskih smodk, ravno toliko cigaret, 6 metričnih stotov tobaka za noslanje in 657 metričnih stotov tobaka za kajo.

Vseh tobakov in izdelkov iz tobaka brez ozira na vrsto se je prodalo v Avstriji leta 1882 po 1.43 kilo na osebo, za 3 gold., tedaj kilo po 2 gold. 10 kr., na Kranjskem pa 1.34 kilo za 2 gold. 22 kr., tedaj kilo po 1 gold. 65 kr.

V celi Avstriji se je stržilo za to stroko brez odštetih troškov 66.939.201 gold., na Kranjskem pa 1.072.327 gold.; menj kot pri

Največ smodk se pokadi na leto na Nižjeavstrijskem, namreč po 148 na osebo; po 82 na Solnograškem, po 72 na Primorskem, po 70 na Češkem, po 68 v Šleziji, po 64 na Koroškem, po 60 na Štajerskem, po 54 na Moravskem, po 40 na Tirolskem, po 38 pri nas, po 25 v Dalmaciji, po 19 v Galiciji, le po 3 v Bukovini; v Avstriji sploh se pokadi po 57 smodk na leto in osebo.

Največ, letnih 5 gld. 33 kr., na osebo, se zakadi na smodkah in cigaretah na Nižjeavstrijskem; 1 gld. 83 kr. na Primorskem, 1 gld. 78 kr. na Solnograškem, 1 gl. 71 kr. v Šleziji, 1 gld. 66 kr. na Češkem, po 1 gld. 63 kr. na Štajerskem, po 1 gld. 49 kr. na Zgornjeavstrijskem, po 1 gld. 43 kr. na Moravskem, po 1 gld. 37 na Koroškem, po 1 gld. 14 kr. na Tirolskem, po 94 kr. pri nas, po 59 kr. v Dalmaciji, po 36 kr. v Galiciji, le po 10 kr. v Bukovini. V Avstriji sploh se izdá letnih 1 gl. 57 kr. na osebo za smodke.

Kako slednjič stoji v teh treh ozirih s tobakom za noslanje?

Primeroma največ tobaka, letnih 320 gra-

in (v Gradci) po 90 gld. — Tudi na Kranjskem so po omenjeni postavi razdeljene učiteljske plače v kategorije po 400, 450, 500 in 600 gld. in bi enako morale biti tudi petletnice preračunjene. Toda postava se je razlagala do zdaj za učitelje v jako pesimističnem smislu. Nadejamo se, da se bodo v kratkem za učitelje ugodnejše razlagale. — Vsaj učitelji zaslužijo tistih drobnih krajcarjev poboljška na leto! Pomislimo le, koliko otrok pride na Kranjskem na enega samega učitelja, namreč povprek 128 od vseh za šolo sposobnih otrok. V nekaterih okrajih je to število neizmerno veliko, n. pr. v ljubljanski okolici pripada na 1 razred ali na 1 učitelja 167 otrok, v novomeškem okraju 164, v krškem 151, v črnomaljskem 150, v kočevskem 149, v kranjskem 121 in še najnižje število ni majhno, namreč 96 v postojnskem okraju. Pomislimo na dalje, kakošno težavno nalogo ima učitelj na jednorazrednicah, kjer je navadna plača samo 400 ali 450 gld.

Ker ima preveliko otrok, ki so tudi precej oddaljeni od doma, zato ima razdeljen ves svoj razred na dve skupščini, in vsako skupščino še na dva oddelka. Kdo li ume, kako težavno je poučevanje toliko oddelkov! Uradnik n. pr. bi le tedaj nekoliko to umel, ako bi se mu velevalo, da ima s dvema, tremi ali štirimi strankami obravnavati ob istem času. Navzlic temu naši učitelji v obče svojo dolžnost storé v šoli, in tudi zunaj šole svoje domovinske dolžnosti ne zanemarjajo. Kranjski učitelji n. pr. uže 24 let vzdržujejo dobro uredovan in za silo tudi materialno podpirani šolski časopis („Učiteljski Tovariš“), obdržé na svojih ramenah „Slovensko učiteljsko društvo“, sodelujejo pri razširjevanju mnogovrstnih naših časopisov in domačih knjig, n. pr. „Vrtca“, „družbe sv. Mohora“ itd. Vsaj kjer gré za kako domovinsko stvar, kjer gré za národno delovanje, za prouzbujevanje našega naroda, pri katerem naj omikanci posredujejo, imenuje se poleg duhovnika večidel tudi učitelj, ki ima tudi veliko zaslugo pri razširjanju in ukrepljenju naše domovinske, narodne zavesti.

Zatorej se pa nadejamo, da se bodo tudi najodličnejši narodni zastopniki nanj zopet enkrat ozrli. Kranjski deželni zbor se je spomnil svojih učiteljev samo leta 1873, dočim je štajerski svojim učiteljem plače dvakrat zboljšal, l. 1869 in l. 1874. Sicer kranjski učitelji ne prosijo povišanja plač, marveč le določnega, ugodnega tolmačenja postave od l. 1879 v zadevi petletnic.

Razne vesti.

— (Draga kupa vode.) Neva je v Petrogradu od novembra do aprila popolnoma zamrznjena. Ko se jame po navadi koncem aprila tajati, se pričetek tajanja iz bližnjega forta po strelo naznani. Ob enem obstoji uže od nekdanj običaj, da zajme poveljnik forta kupo stajane vode ter je

nas le še na Koroškem, v Bukovini, Solno-graškem in Dalmaciji.

Prestaja le še spregovoriti o čistem dobičku, kojega ima država vsako leto od samotržja s tobakom. Najboljše se nam pokaže, če primerjamo letne dohodke z letnimi troški v zadnjih 10. letih:

Leto	Dohodki	Troški	Dobiček
1873	61 373 189	27 894 777	33 478 412
1874	59 239 016	25 854 342	33 384 674
1875	59 246 782	23 907 606	35 339 176
1876	59 040 170	22 572 292	37 067 878
1877	59 039 752	22 012 169	37 027 583
1878	58 595 223	21 922 341	36 672 882
1879	59 921 898	21 126 685	38 795 213
1880	62 844 005	20 985 138	41 858 867
1881	65 176 731	23 588 115	41 588 616
1882	69 282 321	23 851 639	45 430 682

Dobiček znaša tedaj krog 40 milijonov goldinarjev in se je v zadnjih letih še nekoliko zvišal.

E. Lah.

nese najpoprej caru piti. Ko jo car izprazne, jo mora napolniti s cekini kot darilo straži. Ker se je pa vtihotapila zloraba, da so jeli poveljniki prinašati od leta do leta večje kupe, da bi dobivali tudi večja darila, je določil umrli car Aleksander II. v omenjeni namen svoto 10 000 rubljev, brez ozira na velikost kupe.

— (Slučaj.) Slučajno igrajo časih v zgodovini nekatere številke za kako dinastijo jako usodopolno ulogo. Tako je tudi usodopolna številka 88 za Stuarte. L. 1488 je zgubil Jakob Stuart večjo bitvo; l. 1688 so pahnili z prestola Jakoba II. Stuarta in konci l. 1788 je izumrl možki rod Stuartov.

Domače stvari.

— (Grški kralj) je sinoči o polnoči s kurirnim vlakom potoval skozi Ljubljano na Dunaj. Spremljevala sta ga dva sina.

— (Resnicoljubje in možata dostojnost), to sta glavni lastnosti, s kojimi se diči radikalni naš tednik in njegov protagonist, slavnoznan „Slovanov“ sotrudnik — r! Kako rahlo je potipal v včerajšnjem uvodnem članku g. Stritarju na ramo ter mu z ljubkim glasom dajal nasvete, kako se treba vesti, „kedar hoče človek postati šolski nadzornik ali pa direktor na tem ali onem slovenskem gimnaziji!“ Zares, briljantno bodočnost obeta dunajskemu profesorju, zamenjati službico na dolgočasnem Dunaji ter preseliti se kot gimnazijski ravnatelj v Kranj ali v Novo Mesto! Debelo bode gledal prof. Stritar, ako iz lista, kateri mu je preiskal srce in obisti, izvé najskrivnejše svoje namere, o katerih dosihmal gotovo niti živi duši ni črnil besedice. — Menj milosten in radodaren je gospod — r. z vladnim komisarjem g. vit. Schwarzom. Da bi ga prav plastično naslikal „Slovanovemu“ občinstvu, opisuje ga z epitheti: „g. Šukljeja znani volilni oprada, ki čuje na nemško ime, ali k nam ga je poslala zelena Bosna“, ter mu spodtika besede, koje je baje govoril pri ob enem zboru kranjske hranilnice. Odlični novinar je tudi v tem slučaju tako natančno in vestno poučen, kakor navadno, kajti, če bi se količkaj bil potrudil, izvedel bi lahko, da je vlado pri tem shodu zastopal ne g. vit. Schwarz, temveč c. kr. računski nadsvetnik g. Staudacher, ki je bil baš tako malo v Bosni kakor pri letošnji volitvi v II. volilnem razredu. Sicer se pa v celem članku razodeva tako temeljito znanje šolskih zakonov, da moramo le živo grajati slavnega mestnega zastopa šolski osek, kateri ni izročil načelnitva najkompetentnejšemu poznavalcu šolskih razmer in postav, „Slovanovemu“ tausendsassa! Tudi „Šuklje-Stritarjev politični katekizem“, kateri se izdaje za „vladni denar“ (čujte in radujte se g. lastnik!), mu preseda. Žalibog, nimamo upanja, da bode uredniško osebje „Slovanovo“ tako kmalu od vlade dobilo nalog, sestavljati političnim otročajem prepotrebni „politični katekizem“. Morda se pa bodejo gospodje do tedaj lotili druge naloge, ki bode sigurno še veliko bolj ugajala specifičnim njih talentom, slovenskemu narodu namreč preskrbeti drugo in zelo pomnoženo izdajo — „Lažnjivega Kljukca“? U. a. w. g.

— (Trnovski in krakovski ribiči) izročili so c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani prošnjo v svojem in ljubljanske okolice ribičev imeni, naj c. kr. kmetijska družba sl. c. kr. deželno vlado naprosi, da ista naroči „Kranjskemu ribiškemu društvu“, mlade postrvi, katere bodo prihodnje leto izležene z denarno pomočjo visokega c. kr. poljedelskega ministerstva v Sori pri Poljanah, uložiti v Ljubljano, Savo in Iščo.

— („Ljubljanskega Zvona“ VI. zvezek), ki je izšel te dni, odlikuje se zopet z ravno tako obilim, kakor izbornim gradivom. V prvi vrsti omenjamo Stritarjeve pesni „Spomladi le nikar!“, ki je po svoji obliki, kakor po svoji veličastni vsebini čudovito dovršena. Med mnogimi pesniškimi proizvodi, s katerimi je Stritar obogatil pesništvo slovensko, svetila se bode ta najnovjša pesen njegova kot pravi biser. Tudi Cimpermanova dva soneta: „Ozeblo cvetje“, se smeta prištevati najboljšim proizvodom njegovega peresa. G. I. K. nam podaja dve drobni pesenci: „Ladija“ in „O mraku“. — V prozaicnem delu nas po-

zdravlja najprej prof. Trdina s svojimi priljubljenimi in prekrasno pisanimi dolenskim bajkami. Veselo je ta pot iznadejan čitatelj s Trdinovo „Vinsko modrostjo“, v kateri se kaže dobrodušna in dovtipna dolenska vinska filozofija, kakor tudi izvrstno Trdinovo pero. Gosp. A. Fekonja priobčuje v tridesetletni spomin slovenske pisateljice Josipine Turnogradske, umrle 1. junija 1854 v Gradci, temeljito in vestno sestavljeno biografijo njeno. — Gosp. Janko Kersnik, najboljši sedanjí novelist naš, pričinja z „Gospodom Janezom“ zanimivo povest iz življenja slovenskega duhovnika. Gosp. prof. Rutar nam v svoji izvrstni zgodovinski študiji opisuje „Akvillejo“ za rimskih cesarjev. Dr. I. Tavčar nadaljuje svoj roman „Mrtva srca“, in K. Štrekelj nam v svojih korenito pisanih „Novejših pisateljih ruskih“ o Turgenjevu podaje essay, kakeršnih ima malo kuživeznost naša. Gosp. Danilo govori „o slovenski dramatik“ in reči moramo, da nam ta njegov spis bolje ugaja nego njegovi uvodni članki. Marsikomu bodo ugajale tudi „Litanije Napoleonove“, katere po starem rokopisu priobčuje gosp. J. Ž. Tudi „Slovenski glasnik“ je tako mnogovrsten, kakor zanimiv in pisatelj svoje opozarjamo posebno na članek „Matiji Vrtovcu v spomin“ in na pregled slovenskega cerkvenega slovstva l. 1883. Ves list nam kaže spretnost urednikovo in izredno marljivost pisatelj slovenskih.

— (Nova ograja) na sv. Petra nasipu izvršila se je te dni ob Ljubljani iz lesenih kolov, kateri so prepreženi z železnimi žicami.

— (Prekucnil) se je včeraj v največjem lijaku pri Posavji kamniški poštni voz, v katerem sta se vozila nek gospod in gospá, koja se je poškovala nekoliko na roki.

— (Občinska volitev.) V občini Radenca (okraj črnomaljski) zvoljen je bil 3. junija Marka Kobe za župana, Jurij Šute in Marka Barič pa za občinske svetovalce.

— (Vandalizem.) 2. t. m. popóldné prišel je posestnik Jakob Dragar iz Podgorice pri Ljubljani k tamošnjemu gostilničarju Andreju Zajcu. Spil je nekoliko žganja in plačal nek star dolg v znesku 14 gld. Pri tem pa sta se moža nekoliko sprla in Dragar je žugaje zapustil gostilno. Podal se je v gostilnico Andreja Paternostra, kjer je našel celo družbo vinskih bratcev, oženjenih mož in vaških fantov. Ob 11. uri vrnil se je Dragar s tovarišem Francem Colnarjem pred Zajčevo hišo, kjer sta jela strahovito robaniti in vpiti. Colnar je popadel poleno in razdril jedno okno — potem pa sta odšla. A kmalu sta zopet bila na mestu z večjo družino. Ponočnjaki se vstavijo pred gostilnico in spijsajo liter žganja, katerega jim je plačal posestnik Janez Majdič s pogojem, da mu vjamejo gostilničarja Zajca. Ko je bila steklenica prazna, začeli so lopovi svoje delo. Polomili so okna, iztrgali železno omrežje, razbili vrata in metali v izbo kamene, ki so tehtali po 5 do 8 kilogramov! Potem so drli v notranje prostore, razbili vso hišno opravo in peč, vzeli v kleti sodček vina in ga popili ter konečno še vodnjak poškovali. Andrej Zajec se je z velikim trudom rešil. Popadel je svoje dete in bežal z ženo v zadnji del hiše, od tod pa pod streho, od koder je razgrajalce po vrsti vse spoznal. Imena njihova so: fantje France Colnar, Janez Seme, Janez Kopač in Janez Vode; posestniki Jakob Dragar, Josip Hrome, Jan. Majdič, Fr. Loš in Fr. Zajec, vsi iz Podgorice. Barbari so prizadjali gostilničarju škode za kacij 400 gl.! — Žandarmerija je prišla glavnega vodjo vandalske družbe, posestnika Jakoba Dragarja, ko je ravno pil v Paternostrovi gostilni. Surovez ni vbogal povelja in ni hotel s stražniki. Vrgel se je na tla in patrólja ga je morala konečno zvezanega naložiti na voz. A tudi tu ni miroval in treba ga je bilo privezati za lojtre, tako je razgrajal. Pri tej priliki je vdaril žandarja s peto desne noge po očesu in ga lahko ranil. Ko so divjaka trdo povezali in „porajkljali“, peljali so ga v Ljubljano, kjer je čudni spreved vzbujal veliko začudenje. — Ostalih 8 sotrudnikov je zbežalo — a to jim bode malo pomagalo. Upati je, da bodo kmalu pod ključem, kjer jih čaka v tem slučaju pač vrlo zaslužena kazen!

— (Ponočnjaki.) Binkoštni ponedeljek je šel ob 10. uri zvečer kmetški fant Janez V. iz gostilnice Jarneja Zupančiča v Besnici domov v Zagradiše. Ne daleč od doma napadla sta

ga dva ponočnjaka kmetska fanta, France J. in Jakob P., in ga jela obdelovati. Ranila sta ga na glavi in komaj se je iztrgal in vbežal napadovalecema. Nekoliko pozneje je šel iz iste gostilne kmetski fant Janez M. domov proti Zagradišam in tudi njega so napadli, a sedaj so bili trije; prejšnjima dvema se je pridružil neko Janez St. Vender se je napadenemu posrečilo v pravem času uiti, predenj ga je kaj hudega doletelo. — V tej usodepolni noči bile so pri nekem tamošnjem posestniku vzete gnojne vile in jako verjetno je, da so jih izmaknili oni trije fantje, ki so na poti čakali domov gredeče pive, da bi imeli kaj orožja za svoj „sport“. Dotični se vé, da tajé in pravijo, da so v tisti noči mirno spali doma.

— (Bombardovanje.) Kmetijski fant Josip J. je zagnal 2. t. m. 1 kilogram težek kamen skozi zaprto okno v sobo posestnika Ivan L. v Brestu. Ko je spravil kamen v sobo, prebivši steklo in okvir okna, jel je žugati posestniku, da ga bode vbil. Uzrok te hude razburjenosti je pa bil sledeč: Ivan L. se bode 8. t. m. poročil s neko deklico iz Tomišlja — a Josip J. trdi, da jo ima on tudi rad in več pravice do nje in zato mu je zavrela kri. — K sreči kamen ni zadél spečega posestnika in upati je, da je hladno jutro vročekrvnega tekmeča toliko ohladilo, da bode svoje čute sedaj na drug, manj nevaren način objavjal.

— (Z žepnim nožem.) 1. t. m. zvečer je hlapec Janez Žagar, ki služi pri posestniku Matježu Klemencu v Zgornji Šiški, šel v Koseze; ko pride do necega kozolca, ne daleč od Šiške, napadla sta ga fanta Janez Čebul in Janez Jerinec. Prvi je rabil svoj žepni nož, ga zasadil Žagarju 6krat v hrbet in ga hudo ranil. Poslednjega so prenesli v bolnico, Čebula pa so odvedli v zapor.

— (Strelna vdarila) je 1. junija ob 1/2 1. ure po noči v hišo Janeza Slavca v Knežaku. Zgorelo mu je gospodarsko poslopje, hlev, skedenj in lopa. K sreči se ogenj ni širil, čeravno je huda burja vlekla; drugače bi se bila lahko silna nesreča pripetila.

— (Požarna kronika.) Dne 31. maja o poludne nastal je ogenj pod slamnato streho hiše posestnika Ivana Valenčiča iz Juršič v postojnskem okraju. Pogorela je hiša in hlev z vso opravo vred. Škode je nad 800 gl., a k sreči je lastnik zavarovan pri nekem graškem društvu za 700 gl. — Pravijo, da so menda zažgali otroci, igraje se z ognjem.

Narodna slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Ob 2. popoldne bil je skupni obed v gostilni pri „Avstrijskem cesarju“. Vsi prostori bili so prenapolnjeni in marsikdo iskati si je moral po drugih gostilnah kosila. Pred hišo svirala je neumorno godba iz Šmarija pri Jelšah, katera je sploh oba slavnostna dneva bila vseskozi vztrajna in je tako spretno igrala, da so jo tudi večaki godbe hvalili. Po trgu gibanje na stotine zbranega ljudstva, vse izvanredno dobre volje!

Pri obedu najprej prvi starosta, gospod Lipold: Našem presvitlemu cesarju; dr. J. Vošnjak: Slovenski domovini; Škoflek: Kumici in kumu; dr. Srnc: Vsem Sokolom; dr. Fon: Mozirskemu trgu; Valentinčič: Savinjskemu Sokolu; dr. Lipold: Duhovščini itd. itd.

Tudi gg. pevci zapeli so marsikatero nam priljubljeno pesem.

Gosp. dr. Lipold prebere došle telegrame, katerih je bilo nad 100 in so bili, posebno nekateri izmed njih, živahno pozdravljeni.

Ob 5. uri zbere se zopet ves „Sokol“ v vrsto in stopa z godbo vred na travnik, koji je bil nalašč za javno telovadbo odmenjen, z mlaji in drugim kinčem olepšan. Vsi gostje in zbrano ljudstvo veselili so se na to zabavo na prostem, a po sporedu izvršile so se le prve tri točke, in sicer: 1.) „Kolo“ izvrševal je zagrebški, ljubljanski in „Savinjski Sokol“; 2.) „Vaje na bradli“ — „Savinjski Sokol“ in 3.) „Vaje na drogu“ — ljubljanski „Sokol“.

Ako nas je uže prva točka „Kolo“ zanimala, priznamo, da nas je ljublj. „Sokol“ z vajami na drogu iznenadil. Ljudstvo je kar strmelo; zdelo se mu je, da je kaj jednegega nemogoče. Zopet

pa začno padati debele kaplje dežja; „Sokol“ se bori, neče odjenjati, ko so bili uže gledalci pod strehami; še le, ko nastane naliv, odmaknejo se, in ob 6. uri zopet vse hiti v zavetje.

Ob 8. uri zvečer: Slavnostna beseda! Tudi ta imela bi biti na prostem, a dež je toliko bil namočil zemljo, da se je morala vršiti zopet v prostorih gostilne „Avstrijskega cesarja.“ Zaradi tega so tudi skupine ljubljanskega „Sokola“ odpadle. Pevci zapojó in hipoma so napolnjeni vsi gorenji prostori gostilne do zadnjega prostorčka.

Zdaj stopi zastavonoša „Savinjskega Sokola“ s zastavo v dvorano in brhka Mozirčanka, gospodičina Olga Lipoldova, govori sledeči prolog:

«Zastava naša posvečena,
S trakovi, venci obložena,
Ti, prapor naš, pozdravljam Te!
Zvestobo večno obljubili,
S prisego sveto potrdili
So danes Tebi Tvoji verni
Sinovi zelene doline,
Sinovi skalne bregovine.
Pozdravljam, divni prapor, Té!
Pristopi naj junakom Tvojim
Slovensko dekle v koló,
In z domorodnim srcem svojim
Prisego govori zvestó:

Da kakor bodeš Ti vihrala,
V duševnej vojski trdno stala,
V brambi svojega domóvja,
Pradedov svetega grobovja —
In kadar bodeš se svetila
Kot čete svoje, zvezda mila,
Kot sveto znamenje svete zmage,
Svetinjo domovine drage, —
O vselej šibkim bo mladencam
A v srcu jakim nam Slovenkam
Srcé radosti se smejaló —
Se svete zmage radovaló!

Zastava sveta, le vihraj,
Ponosno Ti nocoj se dvigni!
Ko naš planinski tihi raj
Pozdravlja gostov broje slavne,
Prišlé iz severa in juga,
Ogrlit krvnega se druga,
In tu na vznožji gore sinje,
Na bregu srebrne Savinje
Utrdit' vézi si naravne,
Ponovit' zveze starodavne —
Zastava sveta, le vihraj,
Ponosno ti se kviško dvigni,
Zatiraj klete dušmanine
In množi slavo domovine!»

Ta prolog bil je navdušeno vzprijet.

Celjski pevci zapojó na to Sochorjovo pesen: „Nočna rosa“ jako precizno. Želeli bi si bili pri posameznih točkah več pazljivosti, a pri tolkem številu zbranega ljudstva zaradi te male nedostatkosti ne zadene nikogar krivda.

Ljubljanski pevci pojó prekrasni zbor s samospévom za tenor, Nedvedovo pesen: „Slovo“. Zvokui njih glasi pridobé si burno priznavanje, katero ne poneha prej, da pesen ponavljajo. Ponavljati se je moral tudi četverospév „Ljubljanskih pevcev“: „V tihí noči“. Med posameznimi točkami svirala je godba.

Rujno vince razgrelo nas je in zabavali smo se pozno v noč. Pelo se je še veliko, kaj da vse, nam ni več v spominu, a vse izvrstno in navdušeno.

V spodnjih prostorih pričel se je ples. Dolgo, dolgo se je plesalo; nekateri trdijo, da do ranega jutra.

(Konec prihodnjič.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Bregenc, 5. junija. Opoludne je bil slovesni krst parnikov „Austria“ in „Habsburg“. Potem so jih spustili na vodo. Na prvem je bil navzoč namestnik in oblastniji. Potem slavnosti obed, pri katerem je Czedit napil cesarju, deželni glavar pa kupčijskemu ministru.

Berolin, 5. junija. Pri slovesni gledališčni predstavi v operi na čast ruske carinje bili so prisotni cesar in vsi principi in princezinje. Občinstvo je carinjo pozdravilo z vstajenjem iz sedežev. Po predstavi je carinja odpotovala ob 11. uri 25 minut v Petrograd. Na kolodvoru so se poslovili od nje velika vojvodinja badenska, prestolonaslednik in mnogo drugih princev.

Niš, 5. junija. Srbska vlada je zahtevala od bolgarske zadostenja v treh dneh. Drugače bode poslanec odpotoval.

Niš, 5. junija. Skupščina je dovršila občinski zakon in ga sprejela z malimi spremembami. Drugi predlogi: zakon o varstvu obrazcev, tovarniških in kupčijskih znamenj, reorganizacija belgradske vojaške akademije — bili so sprejeti jednoglasno. Volilni okraj topliški, ki je uže dvakrat volil radikalce (Rašo in Miloševića) poslancem, volil je včeraj pri dopolnilni volitvi naprednjaka Jončiča.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 6. junija.

	gl.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·45
» » » srebrou	81·30
Zlata renta	102·10
5% avstr. renta	95·75
Delnice národne banke	859·—
Kreditne delnice	309·10
London 10 lir sterling	122·05
20 frankovec	9·67 ^s
Cekini c. kr.	5·77
100 drž. mark	59·60

Uradni glasnik

z dne 6. junija.

Razpisane službe: V Horjulu in na Dobravi (okr. glav. ljublj.) služba dveh poštних ekspeditorjev; poštna urada se imata še le ustanoviti. Prošnji tekom dveh tednov c. kr. poštnemu in brzojavnemu vodstvu v Trstu. — Učiteljske službe: na 4razredni ljudski šoli v Postojini služba tretjega učitelja s plačo 500 gl.; v Vipavi družega učitelja s plačo 500 gl. in četrtega s 400 gl.; v Trnovem družega učitelja s 500 gl. Dalje v Ubelskem, Dolenji Zemoni, Nadanjem Sela in Ostrožnem Brdu po 450 gl.; v Planini, Razdrtem in Lozicah po 400 gl. Prošnje do konca julija t. l. okr. šolskemu svétu v Postojini.

Tujci.

Dne 4. junija.

Pri **Maliči:** Babič, c. kr. general, iz Trebinja. — Snovič, trgovec, iz Indernesa. — Fouzari, agent, s soprogo, iz Steindacha. — Blank, trgovec, z Dunaja. — Kleber, vrhni natakár, iz Gradca. — Dr. Omulec, advokat, s soprogo, iz Oromuža. — Pacchiaffo iz Celja. — Pokorni, bilježniški koncipijent, iz Kočevja. — Tomitsch, gostilničar, iz Kočevja. Pri **Slonu:** Löffler, trgovec, iz Linca. — Wundsam, iz Gradca. — Novak, lekar, in Horwat, agent, iz Maribora. — Bujan, zasebnica, iz Siska. — Schweitzer, zasebnik, iz Črnomlja. — Mally, fabrikant, iz Tržiča. — Križ, trgovec, iz Čabra.

Umri so:

Dne 4. junija. Janez Potočnik, hišni posestnik in pekovski mojster, 37 l., Sv. Petra cesta št. 5, jetika. — Neža Peršè, delavka, 34 l., Sv. Petra cesta št. 3, jetika.

Dne 5. junija. Janez Kilar, kaplan, 40 l., Kolezijske ulice št. 1, vnetje možjan. — Martin Podbevšek, delavec, 52 l., Havptmanca št. 11.

Srečke

z dne 4. junija.

Brno: 22 4 43 85 59.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrlna v mm
5. junija	7. zjutraj	728·34	+13·8	szpd. sl.	obl.	32·80 dež
	2. pop.	731·73	+16·8	»	»	
	9. zvečer	732·99	+12·8	jzpd. sl.	»	

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.